

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ ΜΗΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

Φ Ι Λ Ο Θ Ε Η Σ

ΤΗΣ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

Ψαλμομένη κατά τὴν Δεκάτην Ἐννάτην, τοῦ
Φαρσαεῖς Μωϋσέως.

ΝΥΝ ΠΡΩΤΟΝ ΤΥΠΟΙΣ ἘΚΔΟΘΕΙΣΑ,

Συνδρομῇ ὁ δαπάνη τοῦ ἐπιμοταίης καὶ
ἀγμετάης Κυβερνήτου

ΛΕΟΝΑΡΔΟΥ ΠΟΤΕ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗ ΤΟΥ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ.

Καὶ μετὰ πλείστης ἐπιμελείας διορθωθεῖσα.

α. ς. ο. ε. Ε Ν Ε Τ Ι Η Σ Ι Ν, 1775.

ΠΑΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΩ ΓΑΥΚΕΙ ΤΩ ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ.
CON LICENZA DE' SUPERIORI.

N
202

X 872

Petit
Pan. 241, n. 1

ΜΗΝΙ' ΦΕΤΡΟΥ ΑΡΙΩ, ΙΘ'.

ΜΝΗ' ΜΗΝ ΕΠΙΤΕΛΟΥ' ΜΕΝ ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ
ΜΗΤΡΟΣ Η' ΜΩ' Ν.

Φ Ι Λ Ο Θ Ε Η Σ
Τ Η Σ Ε Ξ Α Θ Η Ν Ω Ν.

Εσπέρας εν τῷ Μεγάλῳ Ἐσπερινῷ μὲ τὸν Προοιμιакὸν Ψαλμὸν τὸ α'.
Ἀντιφώνον τὸ Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ Κύριε ἐπέκραξα
ἰσῶμῃ σίχ. ε'. σιχηρὰ προσόμ. ἦχος δ'.

Ὡς Γενναῖον ἐν Μάρτυσι.
Τὸ Χρυσόχροον σκῆνωμα, καὶ λαμπρότατον ἄγαλμα, τὸ χρυσοπᾶνυμον αὐθις ἄκασμα, ὁ πολυποίκιλος Στέφανος, τὸ σῶμα τὸ πάτερπνον, ὁ ποιμὴν ὁ γαλιλῶς, τῆς ἀγάπης ὁ σπυδαίος, ὁ μελιρρύτος, Ποιητὴς τῆς εἰρήνης Φιλοθέη, ἡ φασὴρ τῆς Μοναζόντων ἀναδειχθεῖσα λαμπρότατος.
 Δίς.

Ὡς ἀσὴρ φαεινότητος, ἐν Ἀθλίαις ἐπέλαμψας, καὶ ὡς μύρον κάλλισον, καὶ ἠδύπνοον ὡς ἀνδῶν δὲ ἐκείλαδος, ὡς μύλον τὸ εὐσμον, καὶ ὡς Ἡλῖος φαεινός, πανταχῶς ἐξανείτειλας, καὶ ἐφώτισας.

Μοναχῶν καὶ μιγάδων τὰς καρδίας· ὅθεν ἅπαντες ὑμῶν, σοῦ τὴν ἁγίαν Μιτάσασιν.

Δίς.

ΚΑὶ πτωχῶν καταφύγιον, καὶ τῶν ξένων ἔσσωμα, Νειανίδων σωτῆρας, Μήτηρ γέγονας, τῶν ἀποκτενῶν ἐπισκεψίς, καὶ νόσων, καὶ θλίψεων, ἰατρὸς καὶ ὁδηγὸς, τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων τε· ἔξ τῆς χειρὸς ἀγαπήσας εἰς τὰς αἰῶν, Οὐρανίους ἀπαύσεις, ἐνέθηκες Πανδόξοι.

Δόξα. ἦχος πλ. α.

ΠἌντα τὰ σὰ, καὶ σιαυτὴν τῆς Θεῶν καθιέρωσης, νῦν καὶ ψυχῶν καὶ καρδίας καὶ σώμα· τῆς φωνῆς ἧδὲ τῆς Εὐαγγελίᾳ ἀκίσασα, τὰ πάντα κατέλιπες, χρυσὸν δὲ καὶ τιμὴν, ὡς ἔδωκ' ἐλογίσω, καὶ ὅλη γέγονας τῆς Χειρὸς οἴκος ἁγίου. ὅθεν καὶ ἀνέκραξες πᾶσι τοῖς φοιτῶσι πρὸς σέ, κατελείψατε τὰ φάρμακα, καὶ ἐπίκηρα, καὶ ποθήσατε τὸν σαυρωθέντα Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ἔξ τῆς χειρὸς ἰδώσει τὸ δούλοῦ τῆς ψυχῆς, ἔλθων παρά σοι κατοικεῖν ἡρετίσασο· αὐτὸν ἔν καθικέτοιο, Φιλοθέη Χρυσόμην, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἐν τῇ Ἐρυθρῇ.

Εἰσοδος, τὸ Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς ἀναγνώσεως.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

ΔΙΚΑΙΩΝ ψυχὰν ἐν χειρὶ Θεῶν, καὶ οὐ μὴ ἀφίεται αὐτὸν βία, ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθῆναι, καὶ ἐλογίσθη κἀκώστῃς ἡ εἴσοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σωφροσύνης· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφροτῶν ἐὼς κολαδῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν Ἀθανασίας πλήρης. καὶ ὀλίγα παιδιδόσαντες, μεγάλα δὲ ἐργασθήσονται. ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέρασεν αὐτὰς, καὶ εὗρεν αὐτὰς ἀξίους ἑαυτῶν· ὡς χρυσὸν ἐν κλιβάνῳ ἐδοκίμασεν αὐτὰς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτὰς· καὶ ἐν κλιβάνῳ Ἐπισκοπῆς αὐτῶν αἰθάλαμψεν, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ ἔσθραμψενται· κενῶσιν ἔθνη, καὶ κρατήσονται λαῶν, καὶ Βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τὰς αἰῶνας· οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῆς σωθήσονται ἐλπίθειαν, καὶ οἱ Πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενεύσονται αὐτῆ. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὅσιοις αὐτῶν, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς Ἐκλεκτοῖς αὐτῶν.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

ΔΙΚΑΙΟΙ εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν. καὶ ἡ φρονίτις αὐτῶν παρά Τύψω· ἔξ τῆς χειρὸς λήφεται τὸ Βασίλειον τῆς Εὐφροσύνης, καὶ τὸ ἔσθραμψεν τὸ κάλλος ἐκ χειρὸς Κυρίου. ὅτι τῆς δεξιᾶς σκεπάσει αὐτὰς, καὶ τῆς βραχίονι ἰσχυρασθήσονται· λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτῶν, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κρίσιν εἰς ἀμύων ἐχθρῶν. ἐνδύ-

σται θάρακα δικαιοσύνης, καὶ ὀφείλειται κόρυθα, κείσιν ἀνυπόκειτον. λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὀσιότητι· ὄξω δὲ δότομον ὀργῶν εἰς ῥομφαίαν. συνεπολεμήσει αὐτῷ ὁ Κόσμος ἐπὶ τὰς παράφρονας· πορεύσονται εὐσοχοὶ βολίδες ἀσραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ δούκλε τῶν τῶν νεφῶν ἐπισκοπὸν ἀλλένται, καὶ ἐκ πειροβόλε θυμῶν, πλήρεις ριψήσονται χάλασαι· ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ Θαλάσσης· Ποταμοὶ δὲ συγκλύσασιν δότομας· ἀντισησεται αὐτοῖς Πνεῦμα δυνάμειος, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλιμήσει αὐτὰς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία ὀφείλει Θεῶν δυναστῶν. ἀκίσαστε ἐν Βασιλείᾳ, καὶ σωῖτε· μάθετε δικασαὶ παράτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατῶντες πλῆθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἔθνων· ὅτι ἔδωκεν παρά Κυρίου ἡ κρίσις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρά Τύψω.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

ΔΙΚΑΙΟΣ ἐὼς φθάσει τελευτῆσαι, ἐὰν ἀπαύσει ἔσαι· γῆρας γὰρ τίμιον, καὶ τὸ πολυχρόσιον, ἐδὲ ἀειθμῶ ἐπὶν μεμείρηται· πολλὰ δὲ ἐστὶ φρονίσις ἀνθρώπων, καὶ ἡλικία γῆρας, βίος ἀκηλίδωτος. εὐάρετος Θεῶν ἡλικίος, ἡγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη· ἡράγη, μὴ κακία ἀλλάξει σωῖσιν αὐτῶν· ἡ δόλος ἀπαύσει ψυχῶν αὐτῶν. Βασκανία γὰρ φαυλόπτος ἀμαυροὶ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεμείρηται νῦν ἀνακον· τελευτῆσαι ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνος μικρὸς. ἀρετὴ γὰρ ἡ Κυρίου ἡ ψυχὴ αὐτῶν· ἔξ τῆς χειρὸς ἔσθραμψεν ἐκ μίσου πονηρίας· οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ ιούσαντες, μὴδὲ θούτες ἐπὶ τῇ διανοίᾳ τὸ πῆστον· ὅτι χάρις, καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὅσιοις αὐτῶν, καὶ Ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς Ἐκλεκτοῖς αὐτῶν.

Καὶ ἡ συνήθης Ἐκτενής.

Εἰς τὴν Λιτὴν σιχηρὰ ἦχος α.

Η Σοφὴ Φιλοθέη σήμερον, εἰς Οὐρανὸς ἀειθέσσα, τῆς ἐν Τειάδι Θεῶν συμπαιεῖσεται, καὶ τὸν Τειάγιον Τύμνον ἀδει ἀκαταπαύτως, σὺν τοῖς αὐλοῖς Χοροῖς, καὶ τοῖς Ἁγίοις ἅπασιν. δεῦτε ἐν καὶ ἡμεῖς δοξάσωμεν τὴν Ἁγίαν αὐτῆς κοίμισιν, ἐν ψαλμοῖς καὶ Τύμοις βοῶντες πρὸς αὐτὴν, ταῖς προσβείαισιν Μητὲρ σώζε τὴν ποιμνίω σου, καὶ ἀφύλαττε τούτῳ ἐκ τῶν σκανδάλων τῶν πολεμήτορος. Εὐφροσύνησιν οἱ Πιστοὶ τὸν Φιλοθέη σήμερον· καλῶς ἧδὲ ἀγωνισαμένη, καὶ τὸν Σταυρὸν τῆς Χειρὸς ἐπ' αἰῶν βασιλεύσασα, ἀόκτως τὰς τῆς ἐντολὰς τελέσασα, οἰκτιρῆσον γέγονε τῆς Ἁγίας Πνέματος. νῦν δὲ καταλιπέσα τὰ ἐν Κόσμῳ, ταῖς Οὐρανίοις συναγάγεται Ταξιαρχίας, καὶ προσβόλει τῆς Κυρίου, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β΄.

Τοῦ πλάτε πὴν ποσότητα, ἐν ταῖς τῆς πτωχῶν χερσὶ ἀδαθμῆν, αὐτὶ τέτε ἐκπύσω Πλάτην Οὐράμιον· δόξας δὲ καὶ ἡδονὰς καταφρονήσασα, καὶ ἀσκητικῶς διελθῆσα, πειρασμέτε πολλὰς ὑποκλύσασα, μαρτυρικῶς τὸ ζῶν ἀφαιρεθεῖσα καρτερώτατα, δι' ἀγάπην τῆς Κτίσαντος, Φιλοθέη Πανούτιμε· αὐτὸν ἐν πρὸςβόλῃ σφραδίῃαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Οσία Μῆτερ, Ἀγγελικῶς ζηλώσασα ἁγῶν, ἀκρίτως ἐξήσκισας, καὶ Ἦμον ἀκατάπαυσον τῷ Δεσπότη προσεύχασα. ἐντυθέν προσκλήματος ὁ βλέπων τὰ κρύφια, τῆς ψυχῆς σου τῶν παρόδων, χαρίτων σε θεῖαν καπέξωσεν, ἐναργῆ σοι παρέχων τὰ σύμβολα, τῆς ἐκεῖ μεθέστησε αἰδῖα Μακαριότητος, πρὸς ἡμῶν ἡδὴ μετασῆσα, καὶ ταῖς αὐλοῖς Χορείαις σωδιατωμένη, μὴ ἁελίπης πρὸςβόλῃαι ὑπὲρ τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. δ΄.

Η Καθαρὰ τῆς Πνύματος τῆς Ἁγίας Σοφία, σκλωάσασα ἐν τῇ καθαρᾷ καρδίᾳ σου, Παμμακάρισε Φιλοθέη, καὶ πνύματος τῆς ποιητικῆς φοβερὸν σε διώκην ἀνέδειξε, καὶ μεγίστων νοσημάτων Γατῆρα Πανάρισον. διὸ παρρησίαν κεκτημένη πρὸς τὸν φιλαῤῥωπον Θεὸν τῆς ἀπαύσῃ πρὸςβείασα, τῆς ψυχικῶν ἡμῶν παθῶν, καὶ σωματικῶν ἐλδοθέρων.

Καὶ νῦν, Θεοπκίον. Δέσποινα πρὸςδξαι.

Εἰς τὸν εἶχ. στιχηρὰ ἦχος πλ. α΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ὁ γαλιωτάτης νῆς, ἡ ἰλαρὰ, καὶ τῆ μορφῇ, καὶ τοῖς ὄμμασιν, ἡ παράξει, καὶ θεωρεῖα κεκοσμηκῆσα σαυτὴν, καὶ τὸν νῆν ὑψώσασα πρὸς Κύριον, ὁρῶσα τῶν τέτε ἀληθῆ δόξαν εὐδοξε, καὶ λαμπρομένη παρ' αὐτῆς θεῖαν ἔλλαμψιν, ἀξιάγασε Φιλοθέη ἀείμνησε· μέμνησο οὐ πρὸς Κύριον, δέομεθα Πάντερπνε, τῆς ἐκτελέτων τῶν μνημῶν, καὶ προσκυνῶντων τὰ Λείψανα, τυχεῖν σμῆς πρὸςβείαις, σωτηρίας, καὶ εἰρήνης, καὶ τῆς εἰλες αὐτῆς.

Ἦχος πλ. β΄.

Χαίροις μοναζουσῶν καλῶν, καὶ τῆς μιγάδων ἀδιάσειτον ἔρεισμα, καὶ πάντων τῆς πνομῶν, καὶ τῆς νοσῶντων ὁμῆ, καὶ νηπίων μέγα καταφύγιον, καὶ ἔσῳν ὀπίσκεις, ὀρφανῶν ἀδαμῦδιον. Μῆτερ γὰρ τυπῶν, καὶ ποιμῶν ἐρημίτισας, καὶ δέσπασας ὑπὸ ζάλης, καὶ θλίψεως· ὄθεν τῶν μακαρίων σου, καὶ Θεῖαν Μετάστασιν, ἀνδρημῶν Ὁσία, καὶ μεγαλυμῶν σήμερον, Σιπτῆ Φιλοθέη· διὸ πρὸςβόλῃαι Κυρεῖν, εἰληθῆναι ἡμῶς.

Καὶ ἔτισεν ὅπῃ πείσαν.

Πάντας τὰς πρὸ Χριστοῦ τῆς Θεῶ, καὶ μῆς τῶν ἁρετῶν ἐζηλώσας· Δαυὶδ γὰρ τὸ πρῶτον ἔχε, καὶ Σολομῶντος σεμνῆ, τῶν Σοφίαν ὀντως τῶν πανθαύμασον, Σαμφῶν τῶν ἀνδρείων, καὶ Ἀβραάμ τὸ φιλόξονον, ὑπομονῶν τῆς Γαβ, τῆς Προδρόμου δὲ, θεῖαν ἀσκησιν, Ἀντωνίης καὶ Σάββατε, χρύσεια ἡδὴ Μῆτερ μου, σεπτῆ Χρυσορρήμονος, καὶ τῆς Ἀργίου ἀπάντων τῶν ἀγλαῶν καποθάρματα· Διὸ καὶ χοροῖς, μῆς πάντων τῆς Ἀγγέλων, καὶ τῆς Ὁσίων Σεμνῆ.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄.

Μνήμη Δικαίης Σολομῶν φησὶ μετ' ἐγκωμίων τελεῖται, καὶ ὁ λαὸς σου αὐτῆς ἀγάλλεται· τῶν γὰρ αὐτῶν αἰνιττόμενος ἐφθέγγαστο, ἐγκωμιάζομεν Δικαίης ὀφραυθῆσονται λαοί. διὸ Μῆτερ Φιλοθέη καὶ ἡμεῖς πισῶς τῶν μνημῶν σου τιμῶντες, καὶ προσκυνῶντες ἀξίως, τὸ θεῖον καὶ σεβασμιόν σου Σκῆμα, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις φιλοφρόνως ἐγκωμιάζομεν· πρὸςβόλῃαι ἐν δέομεθα, ὑπὲρ εἰρήνης τῆς Κόσμου, καὶ σωτηρίας τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοπκίον.

Θεοπκίον σὺ ἡ ἄμπελος. τὸ Νυῦ ὑπολύεις, τὸ Τεισάγιον. Τροπάειον. Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκρῶς δισώθη.

Καὶ ἡ ὀλόγησις τῆς ἁρτων.

Εἰς τὸν Ὄρθρον μῆς τῶν ἁ. Στιχολογία Κάθισμα, ἦχος δ΄.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ανέδειξε σήμερον, τῶν Φιλοθέῳ πισοί, ἡ θεῖα Μητρόπολις τῶν Ἀθηνῶν καὶ λαμπρὰ, ὡς μέγα θησαυροσῆμα· πάντες ἐν ἐν αἰεσεῖ ἐν τῇ ταύτης κηδεῖα, ἄσμασι θεηγόροις ὀφρημῶσμεν ταύτῃ, βοῶντες ταύτῃ ἐκτενῶς· σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρὸςβείαις σου. Δίς.

Θεοπκίον. Ὁμοιον.

Τὴν χάριν νῦν ἅπαντες ἀνδρημῶσμεν, Μητρὸς τῆς Θεῶ ἡμῶν, ὡς δι' αὐτῆς τῶν χαρῶν, τῶν Κόσμου ἀγάσαντος, λύσιν τῆς ἀμαρτίας, ὀφραμῆν ἡ φύσις, ἅπασα τῆς ἀνθρώπων, γηθομῆν κραυγάζει, ὀφραῖς αὐτῆς Κυρεῖ ρῦσαι ἡμᾶς τῆς δεινῶν.

Μετὰ τῶν β΄. Στιχολ. Κάθισμα, ἦχος πλ. δ΄.

Τῶν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Καθαρθεῖσα τὸ σῶμα καὶ τῶν ψυχῶν, καὶ τὰς φρενάς, καρδίας καὶ λογισμῶν, δοχεῖον γενέσθαι, καὶ λαμπρὸν οἰκητήριον, τῆς Ἁγίας Τειάδος, Ὁσία αἰδῖμι. Ὄθεν σωληθόντες οἱ πισοί καὶ χεῖρος, γιγῆρομεν ἅπαντες, τῶν ἀγίας σου κοίμησιν, καὶ πισῶς ἐκβοῶμεν σοι, Φιλο-

Θείη ἀείμνησε, ἀρτίσβου Χειρῶ τῆ Θεῶ τῆδ πταισμάτων ἄφρονι δαρήσασθαι τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τῷ ἀγίῳ μνήμῳ σου. Δίς.

Θεοτικόν. Ὁμοιον.

Α Στρατόμορφον ἄρμα Βασιλικόν, πορφυρέζουσα κλίνη, ὄρονε χρυσῆ, παλάτιον πάντερον, καὶ πᾶσας διαυγέσατε, παναγιωτάτη σκλή ἀλεργόχρως, ἠραῖσμη πύλη, καὶ Θεοδόξασι, ὄχημα τῆ Λόγου τὸ παγκόσμιον ὄντως, καὶ κλίμαξ χρυσοπλοκή, χρυσαυγίζουσα γέφυρα, καὶ χρυσήλατὲ ξάπτεσσα. χαῖρε θεία λαβίς, καὶ φωτῶνυμε παναγιωτάτη Μητρ Θεῶ τῷ Παντάνακτις.

Ἔτερον Κάθισμα μετ' τὸν Πολυέλεον, ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Γωσῆφ.

Δ Εὔτε πάντες οἱ πιστοὶ, ἐν ὑμνωδαῖς ἱεραῖς, κατασέφωμεν φαιδρῶς, καὶ μεγαλυῶμεν πιστῶς, τῷ ἐν Α'θλίαις ἐκλάμφασαν ὄσεβο φρόνως. καὶ κρᾶζωμεν αὐτῇ ἐν καταλύξει ψυχῆς, καὶ χεῖλεσιν ἀγνοῖς, καὶ ἐν καρδίᾳ φαιδρᾶ, παρυσμη Μητρ σου πᾶσι τοῖς Ἀγίοις, ἐν τῷ φωτὶ τῷ Παντάνακτις, ἀρτίσβειω ποίει, ὑπὲρ τῆδ δαλων, τῆδ πιστῶς δειφμεντων σε.

Θεοτικόν. Ὁμοιον.

Δ Οχεῖον ὄφθης ἐκλεκτὸν, Παρθενομήτορ Μαριάμ, καὶ ὄρονος πύρινος Θεῶ, καὶ κλίνη πάγχυσος σεμνή, πεποικιλμένη καδέδρα τῆ Βασιλείας, οἶκος καὶ Παλάτιον πάντερον, Νεφέλη χρυσαυγής καὶ αἰετωτος, καὶ κίβωτος καὶ σάμνος μανναδόχος, καὶ χρυσοπόρφυρος θαλάμος. Δίς τὸ χαῖρε σου τῆ Ἀγγέλω καὶ ἡμεῖς μελωδῶμεν σοι.

Τὸ ἀ. Ἀντίφωνον τῆ δ'. Η'χος.

Προκείμενον. Ὑπομῶν ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Τὸ Πᾶσα Προΐ. Εὐαγγέλιον Ὀσιακόν.

Δόξα, Ταῖς τῆς Φιλοθέης.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκως.

Εἶπε, Ε'λέησόν με ὁ Θεὸς καὶ πό.

Ἰδιόμελον, ἦχος πλ. β'.

Μ Ὑρον ἐν Α'θλίαις ἀνεδείχθης Φιλοθέη χρυσοῦθε, μυρίζουσα τὰς καρδίας τῆδ πιστῶν τοῖς μυριπνοῖσι σε διδαγμασιν. ἀλλὰ μύρισον καὶ ἡμῶν τὰς καρδίας νοητῶς τῆδ ἐν πίσει τελειντων τὴν σεβάσμιον μνήμῳ σου.

Ὁ Γερσίς. Σῶσον ὁ Θεός. Καὶ οἱ Κανόνες. ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκως μετ' τῆδ εἰρημῶν εἰς ε'. καὶ τῆς Ὀσίας εἰς η'. Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκως. Οὐ ἡ ἀκροσιχίς. Χαίροις χαρᾶς σκῆνωμα τῆς λύπης λύσις.

Ω, δὴ

Ω, δὴ ἀ. ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός. Ἀρμαπλάτῳ Φαραῶ.

Χ Αἶρε κατάρας παλαιᾶς ἢ λυξωσις, καὶ ὀλογίας πηγή, χαῖρε ζωῆς Μητρ, ἀδὲ ἢ καθαίρεισις, θανάτω ἢ ἀναίρεισις, χαῖρε λύσις τῆς λύπης, χαρᾶς χωρίον ἐρύχων, χαῖρε Θεοτόκε Πανύμνητε.

Α ἄρμα τῆ Λόγου λογικὸν καὶ ἔμφυχον, χαῖρε Πανάμωμε, Δαβιτικὸν χαῖρε, ἄρμα πολυώνυμον, ἄρμα μυριοπλάσιον. χαῖρε ἢ ἀσυγκρίτως, τῆδ Χερβερίμ ὑπερέχουσα, καὶ τῆδ Σεραφίμ ὑπερφέρουσα.

Γ Ἐρατέρη νοσηρῶν Δυναμίτων, χαῖρε Θεόνυμφε, χαῖρε κτιστῆς πάσης ἀνωτέρα φύσεως, χαῖρε Θεῶ Παλάτιον, χαῖρε πύρινη ὄρονε, χαῖρε Λυχνία πολυφωτε, χαῖρε μυριώνυμε Δέσποινα.

Ρ Ἀβδος ἐκ ρίζης Γεσθαὶ βλασησασα, χαῖρε Ἀμόλυτε, χαῖρε βλασηρ ἢ Ῥάβδω τῆς Ἀραωνίτιδος, ἀρταραφείσα ἀρότερον, μουσικῶς καὶ βαθείας. ὡς γὰρ ἐκεῖνη τὰ κάρυα, ἔπω τὸν Χειρὸν σὺ ὀξύνθησας.

Ἔτερος Κανὼν τῆς Ἀγίας. Οὐ ἡ ἀκροσιχίς.

Μέλοςσοι τερπνὸν ὦ Θεῶ φίλη ἄδω. Ἰσαάκ.

Ω, δὴ ἀ. ἦχος, δ'. Ἀνοίξω τὸ σῶμα μου.

Μ Ὀνάς ἀς ἐπόθησας, τὰς Οὐρανίως Θεόλυκετε, νῦν εὖρες ὦ Μητρ μου μιθὸν τῆδ πόκονσε, ἂν ὑπώεγκας ἐν τῆ παρήντι βίῳ, ὀχαις καὶ δειψοσι Κυρίῳ ἄδουσα.

Ε ἄδως σὺ ἀφθονος πηγή Ὀσία τεθέασαι, πτωχῆς καταρδύουσα πλεσιωτάταις ροαῖς. ὄθεν Στέφανον, σῆ κορυφῆ ἐδέξω, ἀξίως ἂν ἔσπειρας σῶν γεωργίων καρπὸν.

Λ Ἀλείν σοι ε' δυνάμει τῆδ ἀρετῶν τῷ ἀπέπειαν, καὶ ὕψος τὸ ὀθθιον, ὦ ἠραῖθης σεμνή, καὶ ἀνύφωσαι, πρὸς τὰς ἐπερανίως, σκλήως καὶ δειδοξασαι παρὰ τῆ πάντων Θεῶ.

Ο Ἰδιόμελον φύλαττε τῷ ποίμνῳ Πανάγνε Δέσποινα, Μαρία Θεόνυμφε, ὡ ἢ Φιλόθεος κατωκίσατο, ἐνθάδε τῆ δοξάζειν, τὸν ἀατορον πόκονσε, καὶ σὲ Παρθένε Ἀγνή.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ σῶμα μου.

Ω, δὴ γ'. Οὐρανίως ἀφίδος.

Γ Σχυρότατον ὄπλον, χαῖρε πιστῶν Δέσποινα, χαῖρε κραταιὰ προσασία, χαῖρε ἀντίληψις, χαῖρε βοήθεια, ἀμαρτωλῶν χαῖρε τεῖχος, τῆδ προσκαλυμψίαν σε, χαῖρε τῆ Κόσμου χαρὰ.

Σ Ωπείας ἀνθρώπων, χαῖρε σερρόν ἔρεισμα, χαῖρε τῆ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὐας ἢ ἐπανάκλησις. Δί ἢς ἀπέλαβον τῷ παλαιῷ δούκλειαν, χαῖρε ἢ ἀνοίξασα πάλιν Παράδεισον.

Accol. S. Filotea.

B

Χαί-

Χαῖρε ἀφλεκτε Βάτε, χαῖρε φωτὸς ὄχημα, χαῖρε τῆ Ἡλίας περίλη
χαῖρε φερίδοξε, καὶ φερίλάλιτε τῆ Βασιλείας καθέδρα, χαῖρε πό-
λις ἐμφυχε Χειρὲ τῆ ζῶντος Θεῶ.

ΑΠερύγαμε Μήτηρ, χαῖρε Ἀγνή Δέσποινα, χαῖρε ἡ ἀνήρωτος χεί-
ρα καὶ ἀγεώργητος, ἡ γεωργήσασα, τὸν γεωργὸν τῆ ἀπαύτων, χαῖ-
ρε γῆ ἀλήθειαν ἡ ἀνατείλασα.

Ἄλλος. Τὰς σὲς ὑμολόγηες.

ΣΤὸν πλετον εὐειμας Οσία, τὸν σὸν δεομήτοισ τὸν ῥόσον. καὶ
γὰρ ἐν τέτῳ πάντεπτε καυχᾶσθαι ἐ πορήρησαι, ἀλλ' ἀντὶ τέτῳ δέ
δέξαι σῆ κορυφῆ Δόξης εἴφανον.

ΣΑἰς προσδραχῆς πρὸς τὸν Δεσπότην, περὶσῶζε ἀεὶ τὴν ποιμνὴν τὴν
σὴν, καταγεραίρωσάν σε Πάσειμνε, ὡς Θεῶν ἐνδιαίτημα, ἐν οἴκῳ
τῆ Θεῶ ἡμῶν, καὶ Δαιμόνων ἐνίχυσον.

Οὐδὲν τὴν ἀπάγασαι εἰς αὐῶ, εἰρήσα διὰ δόξας σεμνῶς. ὅθεν καὶ
πρὸς Οὐραῖον, ἐλήλυθας πολίτευμα, καὶ τοῖς Οσίοις ἀπασιν,
Οσία συγκατείδμησαι.

Θεοτοκίον.

ΓἈσεις παρέχουσα παντοίας, τοῖς πόθῳ τιμῶσι σε Ἀγνή, τὸν Τέκον
τὸν ἐκ Πνεύματος, Ἀγίε συλληφθέντα σοι, παράχῃ καὶ τοῖς δέλοις
σε, ἡμῖν πταισμάτων τὴν ἀφισιν.

Καταβασία. Τὰς σὲς ὑμολόγηες.

Κάθισμα, ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσαχθεῖ.

ΚΑτελιπῶσα τῆ γῆς, ὡ Φιλοθέη, μετέσης αὐῶ πρὸς μονᾶς τῆς
Ουρανίας, καὶ προσβᾶεις σὴν πᾶσι τοῖς ἐπεραιοῖς, Οσίοις ἀμα
δικαίοις καὶ τοῖς λοιποῖς, καὶ πᾶσι τοῖς αὐῶ Νόοις καὶ λειτουργοῖς, καὶ κραυ-
γάζεις τὸ Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ Θεῶ ὑπεράγαθε, σῶζε πάντας ὡς
Δίς.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Θεοχαριώτε Ἀγνή ἐλόγημήν, τὸν δὲ σπλάγγνα οἰκτιρμῶν ἐκ σοῦ
τεχθέντα, σὴν ταῖς αὐῶ Δυναμέσι καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ πᾶσι
τοῖς Ἀσωμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀκαταπαύτως δεῖναι ἡμῖν, πρὸ τῆ
τέλους συγχώρησιν, καὶ ἴλασμόν ἀμαρτιῶν, καὶ βίε ἐπανόρθωσιν, ἕπως
εὐρωμῆ ἔλεος.

Ω, δὴ δ'. Σὺ με Χειρὲ Κύριε σύ με καὶ δυνάμις.

ΑΝατολή, τῆ Πατρικῆ ἀπαυγάσματος, καὶ Ἡλίας τῆ ἔξανατείλαντος
πρὸ ἑωσφόρος ἐκ τῆ Πατρὸς. Χαῖρε Θεοτόκε, περίλη κέφι, καὶ ἐμφυχε,
Παρθεῖ χαῖρε Μήτηρ, χαῖρε ἐλόγημήν, χαῖρε δεδοξασημήν Πανάμωμε.

ΣΤὸ χυσῆν, θυμιατήριον Δέσποινα τῆ ἀσείκη, καὶ αὐλὴ ἀφθρα-
κος, ἐν ᾧ ἐκαύθη ἑξέρραγόν, τῆς Ἀδαμιαίας φερίδοξῆς τὸ χειρό-
γραφον. διό σοι χαῖρε κράζω, δι' ἧς πᾶσιν ἐδόθη, ἡ χαρὰ καὶ ἔσφι καὶ
δόπλουσις.

ΣΤῆ βροτῶν, δόξα καὶ κλέος, καὶ καύχημα, καὶ Ἀγγέλων, εὐ-
φος, καὶ ἑξάνθημα. διὸ ἡ γῆ καὶ ὁ Οὐρανός, μίαν Ἐκκλησίαν,
ἐπιστάμμοι παναρμόνιον, τὸ χαῖρε σοι βοῶμμο, χαῖρε Δέσποινα Κόσμο,
χαῖρε πάντων ἀνθρώπων βοήθεια.

Κλίμη σιπη, ὡ Σολομῶν προφήτεγραφε, κυκλιμένη δυνατοῖς ἐξήκου-
τα, χαῖρε Παρθεῖ ἡ κιβωτός, ἡ κεχρυσωμένη τῆ ἰουτῆ ἀγιασμα-
τος, λαβίς ἡ θεία χαῖρε, χαῖρε Βάτε πυρφόρε, χαῖρε Πύλη, ἡ Κλίμαξ,
καὶ Γέφυρα.

Ἄλλος. Ὁ καθήμερος ἐν δόξῃ.

ΤΗ'ν Οσίαν Φιλοθέην, φιλοφρόνως τιμήσωμμο, ἐν ᾧδαῖς ἀσμάτων,
ταύτῃ δόσεβῶς μεγαλιώοντες· αὐτὴ γὰρ ᾤφθη δοχεῖον Θεῶς Πνεύ-
ματος, καὶ πικώτισαι τέτῳ ταῖς θείαις λαμπερότισιν.

ΕΠὶ ὄρονε καθήμερήν, Θεῶς δόξης Πανθαυμασε, τῆς τὴν σὴν τε-
λάντας μνήμιῳ δόσεβῶς χαφύλαττε, ταῖς σῆς πρὸς βεβαίαις ὡ Μῆ-
τερ, ταῖς πρὸς Κύριον, ὡ βόας ἀεὶ, δόξα Χειρὲ τῆ δυνάμει σε.

ΡΩμαλαῖα διανοῖα, καὶ γενναῖα φρονήματι, τῆς Κυρίας Μήτηρ πᾶ-
σας ἐντολὰς ἐκτετέλεκας, ὡς κτησαμένη ἀγάπῃ τὴν πρὸς Κύριον,
καὶ τῆς πέλας τελείαν Οσία αἰμύνησε.

Θεοτοκίον.

ΠΑναγία Θεοτόκε, τῆς εἰς σὲ καταφύγοντας, ἐκ κινδύων ῥύσαι παύ-
των καὶ σκανδάλων τῆ ὄψεως, τῆς Φιλοθέης προσβείαις, ὡ δόξα-
ζομμο, μὴ σὲ καὶ γὰρ ᾤφθη Κυρία δαδύσα.

Καταβασία. Τὴν ἀεξιχρίασον.

Ω, δὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

ΝΟραῖ σαφατεῖαν, καὶ τυραννικὴν ἐναέριον φάλαγγα, παρελθεῖν ἀ-
λύτως, ἐν καιρῷ τῆς ἐξόδου με παρέχε. Ἰνα σοι τὸ χαῖρε, χαρμο-
νικῶς Δέσποινα κράζω, χαῖρε πάντων ἐλπίς ἀκαταίχυντε.

ΩΣ χαρὰν συλλαβεῖσα, χαῖρε Ἰπεράμωμε, χαῖρε ὑπέραγνε, χαῖρε
τῆς ἀγνείας πορφυρόχρουν αἴθος ἡδύπνοον. χαῖρε Παρθεῖας, κο-
κοβαφῆς ἐρυθρόν Ῥόδον, καὶ Θεῶ τὸ εἰῶδες ὀσφράδιον.

ΜΥτικὴ μυροθήκη, χαῖρε τὸ ἡδύπνοον μύρον ἡ βρύσσα, χαῖρε κρήνη
Θεῶ, ἡ τῆ ὑδαρ τὸ ζῶν ἀναβλύζουσα, χαῖρε ἡ τὸν βόθῳ τὸν
τῆς ζωῆς καρποφορῶσα, ἀγεώργητος ἀμπελος Δέσποινα.

Α Διοδότε πύλη, χαιρε ἡ διώδουσε Χειρὸς ὁ Κύριος, Παραδείσου
πύλας ἢ ἀνοίξασα χαιρε τῆ τόκω σου, χαιρε δὲ ἡς χαιρε, ὁ Οὐ-
ρανὸς καὶ ἡ Γῆ χορδαί, ἢ τὰ ἀνω τοῖς κάτω σωματάσασα.

Ἄλλος. Εξέση τὰ σύμπαντα.

Μ Οὐδὲ τὴν φρίσθιον ἄρῃσα κατέβυσσας, πᾶσαν θεοτέραν θεω-
ρίαν, δὲ ἡς ἀνῆχθης εἰς θεῖαν ὄντως ζῶν, ἢ γέγονας πᾶσι τοῖς
πιστῶς ἑπικαλεσμένοις σε ἐναντίων ὑπέρμαχος.

Ο Βίωσσε εὐθεῖος, καὶ ἀρεταὶ θαυμάσιαι, καὶ τὰ κατορθώματα γεν-
ναῖα. ὅθεν καὶ δόξης πλείστης ἠξιώσαι, τῆς ἀνωθεν Μητὲρ ἐκ Θεῶ,
ὅπως καθικέτω ἐπὶ τῶ ἀνυμνῶντων σε.

Ν Οὐς ἀπας ἀνθρώπινος, ἀδύνατον λογισάσαι, τὴς κινδύνους Μητὲρ
καὶ τὰς θλίψεις, ἀσπὶρ ὑπέστης ὑπὸ τῆ ἐξῶθεν, ἀκλόνητον χεῖρα
λογισμὸν, πίσει τῆ πρὸς τὸν Κύριον, ἢ τὸν λόγον τετήρηκας. **Θκίον.**

Ω Πάναγιε Δέσποινα, τὸν Κύριον ἢ τέξασα, σῶζε τὴς εἰς σὲ τε-
θαρρήκεις, καὶ τῆς μελέσσης πάντας κολάσεως, ἀπάλλαξον ἄχραν-
τε σεμνή, παρρησίαν ἔχουσα, μηδὲν πρὸς τὸν Κύριον.

Καταβασία. Εξέση τὰ σύμπαντα.

Ὡδὴ 5. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Η Ἐμφυχος χαιρε Δέσποινα Κόχλος, ἢ κογχύλη σῶν ἀχραντῶν αἰ-
μάτων, πορφυραυγῆ ἐρυθρῶν ἀλεργίδα, τῆ τῆ πωτὸς Βασιλεῖ
πορφυράσασα, τὴν γύμνωσιν τὴν τῆ Ἀδάμ ἢ καλύψασα χαιρε Παυ-
μνιτε.

Σ Τηρίζει μὲν τὴς καρδίας ἀνθρώπων, φυσικῶς ὁ αἰθνητὸς ἔπος ἄρ-
πος, Χειρῶν τὴς καρδίας κρατύνει τὸ σὸν ἀδόμητον Ἄγιον Ὄνο-
μα, ἐντεῦθεν καὶ χαρμονικῶς πᾶσα γλῶσσα τὸ χαιρε κραυγάζεισσι.

Λ Τηρία, ἢ χυσαυγίζεσσα χαιρε, Κιβωτὸς ἢ Θεοχώρητος χαιρε, χαιρε
Σκηνῆ, χαιρε Ἄγιον Ὄρος, χαιρε τῆ ζῶντος Θεῶ πόλις ἔμφυ-
χε, παλάτιον χαιρε Θεῶ, χαιρε τέμενος Θεῶν Πολύφωτον.

Υ Πέρανε, ὑπεράνωμε χαιρε, τὸ τῆς φύσεως ἐξαιρέτην ἀνθος, χαι-
ρε κοινῆ, τῆ ἀνθρώπων τῆ γενέσε, φιλοτιμία, καὶ χάρις Θεοῦδο-
τος, τὴν ἀτιμον φύσιν τῆ βροτῶν, ἢ τιμήσασα χαιρε τῆ τόκω σου.

Ἄλλος. Τὴν Θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Θ Εὐ ὡς Παῦλος ὑπέρξασα, γεώργιον Ὄσια ἀπέδωκας ἑκατοσδόντα,
τῆ ἀρετῶν σου τὸν εὐθεῖον, καρπὸν Χειρῶ τῆ σὲ γεωργήσαντι.

Ε Κλήττει πᾶσαν θείοναν, βροτῶν τὰ παρα σὲ τὴν τελέμνη, ψυ-
χὰς ἀθέλικας γὰρ, ἐξοφωμῆς τοῖς πταισμοσι πρὸς Θεῶν ὡς
Ὄσια τοῖς σοῖς διδάγμασι.

Ο Σία ὡδε διάξασα, ζῶν ἢν εὐρεῖς Μητὲρ Οὐράνιον, ἢς καθικέτω
ἀξιοθῶναι τὴς δόξης σου, τὴς σὲ τὴν ὄλαβῶς μακαρίζοντας.
Θεοποιῶν.

Υ Μνήμῳ ἄχραντε Δέσποινα, τὸν τόκον σου ἀπόρως ἐκλάμψασα, ἐκ-
σὲ Θεοῖνυμε, καὶ σὲ Παρθένε γεγαίρωμε, ὡδαῖς ἀπαύσοις ὡς
ἀγνῶν Θεομήτορα.

Καταβασία. Τὴν Θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Κοντάκιον, ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Μ Νησδθεῖσα ἄνωμε τῆ τῆ Πατρὸς θεῖω λόγῳ, καθαρῶν καὶ ἀπι-
λον, αὐτῆ σαυτῶν διετήρησε. ὅθεν σε πρὸς τὸν νυμφῶνα τῆς ἀνω
δόξης, κέκληκεν ὁ σὸς Νυμφίος, ὃ σωμαγάλλη, καὶ προσβλέεις Φιλοθέη,
σωθῶναι πάντας ἡμᾶς ἀξιάγασε.

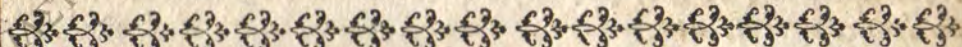
Ὁ Οἶκος.

Π Ἄσα γλῶσσα κινεῖδω πρὸς ὀφνημίαν τῆς Πανδοφῆμης Φιλοθέης.
ἄπαν Γένος καὶ Ἡλικία πᾶσα. νεανίσκοι καὶ Παρθένοι τῆ Χειρῶ
τὴν μυροβλύτιδα ἐγκωμίοις κατασέψασα. ἰομίμως γὰρ ἀνδρῶσιν, καὶ
τὸ χαῖρον τῆ θήλειω ἀπορρίψασα, δὲ ἀσκητικῶν πόνων τὸν Τύραννον
ἐχθρὸν καταβέβληκεν, Οὐρανίω δὲ καὶ Θεῶ σέφει κοσμημένη αἰτεῖται
πρὸς Χειρῶ δοθῶναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μὴν Φεβρουαρίου 10. Μνήμῳ ἐπιτελέμεν τῆς Ὄσιας καὶ Θεοφόρου
Μητῆρος ἡμῶν Φιλοθέης.

Ἡ Φιλοθέη τῆ τῆδε μεταῶσα.

Χαίρεσ' ἀνῆλθε πρὸς Μονὰς ἑρανίας.

ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ

ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΜΗΤΡΟΣ ΗΜΩΝ.

ΦΙΛΟΘΕΗΣ ΤΗΣ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ.

Θ Αυσασία εἶναι πρόντι, καὶ ἀξία διγνώσεως τῆ παλαιῶν Μαρτύρων τῆ
καὶ Ὄσιων τὰ εὐθεῖα κατορθώματα, καὶ ἱκανὰ νὰ προσερεθίσαν, καὶ
νὰ διεγείραν εἰς τὴν καὶ δυνάμιν μίμησιν καὶ τὰς πλέον ἀμειβῆς καὶ βῆ-
θύμης ψυχᾶς. Ἄλλ' ἢ ἔλειψις (φεῦ) τὴν σήμερον τῆ τοῖστων Ἄγιων
κάμνει τὴς ἀνθρώπων νὰ προσασίζωνται, καὶ τὰ πρὸς τὰχα καιρῶ, ἐχί-

λασπειών δε τὸ ὄνομα τῶ Χριστοῦ, τὸν ὁποῖον ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας Θεὸν ἀληθινὸν καὶ ἀνθρώπον τέλειον λαβόντα καὶ προσκυῖν, καὶ μετὰ κάμνεις μεγάλῃ χάριν, αὐτὴν μίαν ἄραν προήτερον μετ' ἡθελίς δεξαποσείλει πρὸς αὐτὸν δετὴ Μαρτυρικῆς τῆς Στεφάνου. μετὰ τέττα λόγια τῶ τυράνῳ ἀποκρινθεῖσα ἡ Ἰσολβία καὶ φερώνυμος Φιλοθέη, βίβραια ἐπὶς ὀλίγῃς ἡθελε τελειωθῆναι δετὴ Μαρτυρίᾳ. ἀπίσως καὶ μετ' ἑπολύ καὶ θείῃς ἀντικρυς βέλῃσιν δετὴ ἡθελῶν προσφάσει τινὲς τῶ Χριστιανῶν, καὶ τῶ πᾶσαν ἀλήθειαν ἐρδύνῃσαντες, καὶ τὸν κερτῆν καταπαρῶντες, ἡθελῶν τῶ ἐλδιδρώσει. καὶ ἕπος ἀπῆλθεν εἰς τὰ ἴδια ἡ Ἀγία Μάρτυς ἀναίματος, καθὼς ἐπὶ Κωνσταντίνῃ τῶ Μεγάλῃ ὁ Μυροβλύτης Νικόλαος, καὶ πάλιν μετὰ πολλῶν ἐπῶν θεοδόξῃ ὁ ἀπὸ Θεσσαλονίκης Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς.

Τέττα θεολογικὰ ἀραγε νὰ ἐποροξήσῃ εἰς τῶ Ἀγίαν καμῖαν ψυχρότητα, ἢ ἀμέλειαν εἰς τὸν δρόμον τῆς ἀρετῆς; ἕδαμῶς. Ἀλλ' ἐκτοτε πάλιν ἡ Παμμακάριστος τῆς μὲν ὑπιδεν ἐπιλαυθανομένη, τοῖς δετὴ ἐμπροθεσ ἐπεκτεινομένη, δετὴ ἐπαυε κατ' ἐκαστῶν ἀπὸ τῆς συνειδησίμας ἀγαθοεργίας, ἕ μόνον τῶ ἰδίῃ τῆς ψυχῆς κατακοσμεῖσα μετ' ὀλίγῃ τῶ καλῶν καὶ ἀσφάπειαν τῆς ἀρετῶν, ἀλλὰ καὶ τῶ ἄλλων, τῶς μὲν ἐπισπῆλῆσα εἰς τὸ καλόν, τῶς δετὴ βελτιῶσα καὶ εἰς μετανοίαν ἀγαθα. δετὴ τῶ καὶ Ἀποστολικῶς διεπέρασεν εἰς τῶ νῆσον Τζίνω, ἐθθα πρὸ πολλῶν εἶχε οἰκοδομημένον Μετόχιον δετὴ νὰ ἀποσέλλῃ τῶς μοναζήσας ἐκεῖνας Παρθένους, ὅπῃ εἶχον φόβον ἀπὸ δετὴ φόρας αἰτίας νὰ δετὴ βίβρωσιν ἐν Ἀθῶναις, καὶ ἐπιμείνασα ἐκῆ χρόνον συχνόν, καὶ τῶς ἀσκησίας ἀδελφῶς θεαρέτως κατηχήσασα εἰς τῆς Μοναδικῆς ζωῆς τὴν ἀκρίβειαν, ἐπέστρεψε πάλιν εἰς τῶς Ἀθῆνας. τίς ἀειθμῆσι πλέον τὰ μετὰ τὴν ἐπαύοδον αὐτῆς ἐθθα κατορθώματα; τὴν εἰς τῶς δεομῆς ἀφθονίαν, τὸ φιλόξενον, τῶς πανουχίς ἐσάσεις, τῶ ἀκραν ἐγκράτειαν; ἕπος ἐν ἐν παρῶν καὶ θεωρία τελείως τὸν ἑαυτῆς βίον ρυθμίσασα, ἡξιώθη δετὴ Θεῷ νὰ ἐπιτελῆ καὶ θαυμασία, ἀπὸ τὰ ὁποῖα θελόμῃ εἶπει ἐν εἰς μαρτυρίαν.

Τῆς νεανίας ποιμῶν φοροβάτων, δεομῆς ἐκ νεαρῆς ἡλικίας εἰς κληρίας καὶ ἄλλας ραδικεργίας, καὶ Θεῷ δετὴ ἀσπῶρησιν κατεκραπήθη ἀπὸ τοῦ Σατανᾶ, ὅθεν γυμνὸς καὶ περᾶχλισμῶς ἐφέρετο εἰς ὄρη καὶ σπήλαια, θεάμα ὄπως ἐλεινόν. πολλὰκις ὅταν ἤρχετο εἰς τὸν ἑαυτὸν τῶ ἐσύχναζεν εἰς τὰ πῆλιξ Μοναχῆμα δετὴ νὰ εὖρη ἰαφείαν τῶ πάθους του, πλῆν εἰς μάτῳ. τέλος πάντων παρ' ἄλλων ὀδηγηθεῖς προσῆλθε καὶ τῆ Ἀγία, ἡ ὁποῖα ἀσπλαγχνιδεῖσα αὐτὸν, μετὰ σιωπῆς καὶ ἐκπνεῖς προσδύχῃς τὸν ἐλύθῃσε τῆς δετὴ βολικῆς ἐκεῖνης μάστιγος, καὶ νῆθεπίσασα αὐτὸν ἰκανῶς τὸν ἐκέρδισε καὶ Μοναχόν, καὶ ἕπος ἐπέρασε τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς τῶ ἐν

μετὰ

μετανοία καὶ ἀσκήσει, θαυμάζομῶς ἀπὸ πάντων. Πολλοὶ λοιπὸν τῶσιν ἐκ τῆς ἰδίας πολιτείας τῶ Ἀθῶν, ὅσον καὶ ἐκ τῶ πῆλιξ καμῶν ἀκόντες τῶ φήμῳ τῆς Ἀγίας, προσερχόμενοι ἐλάμβανον ψυχικῆς καὶ σωματικῆς ἰαφείας. ὅθεν δετὴ τῶ τοιαύτῳ ἐνόχλησιν, καὶ δετὴ τὸ πλῆθος τῶ Μοναζῶσῶν, ὅπῃ κατ' ἐκαστῶν ἡμέραν ἡύσανον, καὶ ἐσενochaρεῖτο τὸ Μοναχῆμα, ἐπαραινῆθη ἡ Ἀγία καὶ ἀκοδόμησε καὶ ἕτερον μακρῶν ὀλίγον τῆς πολιῶς εἰς τόπον λεγόμενον Παπίσια, πρὸς τελειότεραν ἡσυχίαν τῶ ἀδελφῶν, εἰς τὸ ὁποῖον συχνάδεσσα σιωφίλοσοφει καὶ σιωφισκεῖτο μετὰ τῶ ὑπ' αὐτῆν. ὅπως δετὴ ἡξιώθη ἡ Ἀείμνητος καὶ μαρτυρικῆς ἡδη τέλος, ἀκασατε.

Τῶν ἐκ τῆς Ἀγαρ τινὲς ἕφοροντες πρὸ πολλῶν κατ' αὐτῆς μῖσος, καὶ ἕθραν ἀείκασον δετὴ τῶς αἰτίας ἐκεῖνας, ὅπῃ ἐν προοιμίῃς εἰρηκαμῶν, ἐπῆγαν δετὴ νυκτὸς εἰς τὸ ἐν Παπισίῃς εἰρημῶν Μονῆμα (ἐτυχε δετὴ τότε νὰ ἐπιτελῆται ἡ μνήμη τῆς Ἀγίας Γερομάρτυρος Διονυσίου τῆς Ἀρειοπαγίτης, καὶ ἡ Ἀγία μετὰ τῶ λοιπῶν ἀδελφῶν νὰ προσμύρωσι τῶ Θεῷ Νῶν, ὀλονύκτιον ἀκολοθίαν ποιῶσαι) καὶ εἰσπηδήσαντες πρῶτε δετὴ αὐτῶν, ἡρπασαν τῶ Ἀγίαν, καὶ ἀπὸ τῶς θεολογῆς μάστιγος καὶ τῶ βῆματα τῶ ἀφῆσαν χεδὸν ἡμῆσῃ. Ἡ δετὴ ἐπὶ τῶ πολλῶς δετὴ χαρισίας τῶ Θεῷ ἀναπέμφασα, μετ' ὀλίγον καιρὸν τῶ πληγῶν ἐκεῖνων ἐδέξατο τὸ μακαριον τέλος, καὶ ἀπῆλθε πρὸς τῶς Οὐρανίς Χοροστασίας καὶ τὸ χιλιεσὸν περτακοσιεσὸν ὀγδοηκοσὸν ἐνάτων ἕπος ἀπὸ Χριστοῦ, τῶ Φόρμας Μυῶς δεκατῶ ἐνάτῳ.

Μετὰ δετὴ εἰκοσι ἡμέρας τῆς αὐτῆς κοιμήσεως ἐμύρισεν ὁ τόπος ἐκεῖνος, ἐν ᾧ κατέκειτο τὸ σῶμα αὐτῆς. ὁμοίως καὶ τῆς Ἀνακομιδῆς μετὰ ἐνιαύσιον δετὴ ἀδρομῶν γενομένης, ἀρέθη τὸ τίμιον αὐτῆς Λείψανον σῶν καὶ ἀκέραιον, καθὼς τῶ σήμερον φαίνεται, καὶ μύρα δετὴ δετὴ μεμῆσῶν εἰς λαμπρῶν δετὴ δετὴ τῆς θεαρέσεως αὐτῆς καὶ ἐναρῆς δετὴ δετὴ, δόξαντε καὶ αἶνον τῶ Παντοδυνάμῃ καὶ Παναγῶς Θεῷ, καὶ εἰς τιμῶν καὶ καύχημα τῆς Ὀρθοδόξεως καὶ ἀμωμῆτες ἡμῶν Πίστεως.

Αὐτὰ εἶναι, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, τῆς αἰοδίμῃ καὶ ὄντως Φιλοθέῃ Φιλοθέῃς τὰ ἐθθα κατορθώματα. τῶ ὁποῖαν ἀς ἀγωνίζεσαι κατ' ἐνάς νὰ μιμηταί τὸ καὶ δυνάμιν. ὁ μὲν τὸ εἰς τῶς δεομῆς αὐτῆς κοινωνικὸν καὶ δετὴ μετὰδοτῆ, ὁ δετὴ τὸ ἐν περασμοῖς καὶ θλίψῃσι καρτερικὸν καὶ δετὴ ἀλλοῦ. ἄλλος τὸ ἐν νηθείας καὶ προσδύχῃς οἶον ἀσώματῶντε καὶ αὐλον. καὶ ἄλλος ἄλλο, ὡς ἐκαστος ἕχει κλίσεως καὶ δυνάμεις. καὶ ἀς μὴ ἀποφασίζομεθα ἀποφάσεις ἐν ἀμαρτίαις, λέγοντες, ὅτι τάχα αὐταὶ αἱ θεαρέτοι καὶ ἐναρῆνοι παρῶντες ἐγίνοντο τὸν τότε καιρὸν, καὶ τῶρα ἡ φύσις ἡθελῆσε, καὶ ἡμεῖς

C 2 ἄμν

εἰμεθα ὑπὸ τὸν Ὀθωμανικὸν ζυγόν. αὐταὶ αἱ αἰτιολογίαι εἶναι μάταιαι καὶ ἔσβολικαί. Διότι ὁ Θεὸς ὡς Παντοδύναμος καὶ πανάγαθος ὅπως πάντοτε δίδει εἰς ὅλας τὴν χάριν, καὶ θέλει πάντας σωθῆναι, παρ' ἡμῶν δὲ μόνον τὴν προαίρεσιν, καὶ τὴν κλίσιν εἰς τὸ καλὸν ἀπαιτεῖ. καθὼς τὸ βλέπομεν καὶ ὑπὸ ἄλλα πῶς δειγμάτια, μάλιστα ὑπὸ τὴν προκεκλήναι Ἀργίαν. Δὲν ἦτον καὶ αὐτὴ φύσεως ἀδυσσεύρας, καθὸ γυνή; Δὲν ἦτον εἰς τὸν καιρὸν ἐκείνον, καθ' ὃν τὴν σήμερον καὶ ἡμεῖς; Δὲν ἀπλύτισε πόσας καὶ πόσας πειρασμοὺς, καὶ ἐμπόδα εἰς τὸν δρόμον τῆς πολιτείας τῆς; ἀλλ' ὅμως κανεὶνα ὑπὸ αὐτὰ δὲν ἐδυνήθη νὰ ἀδελύσῃ, καὶ νὰ ψυχραῖν τὴν ζέσιν καὶ ἀγάπῃ ὅπως εἶχε πρὸς τὸν Θεόν. Δὲν τὸ καὶ ἡμεῖς ἄς ἀγωνισθῶμεν τὸν δυνατὸν τρόπον νὰ προσφέρωμεν εἰς τὸν Θεὸν κανεὶνα καρπὸν ἀρετῆς, Δὲν νὰ μὴν ἔλθῃ καιρὸς νὰ μετανοήσωμεν ἀναφελῶς. ἄς ἐκρῖξῶσιν καὶ ὑπὸ τὴν ψυχρῶμας τὰ πάθη ἐκεῖνα, ὅπως εἶναι ἀναπολόγητα καὶ πῶς Θεῷ καὶ πῶς ἀνθρώποις, λέγω τὸν φθόνον, τὴν κατὰ κίσιν, τὴν μνησικακίαν, Δὲν νὰ μὴν ἠθέλημεν γυνὴ εὐνοχοὶ τῆς αἰωνίας κολάσεως, ἀλλὰ θεαρίσως πολιτοδόμοι, ἠθέλημεν ἀξιοθῆναι τῆς Ἑπερανίης Βασιλείας χάριτι καὶ φιλανθρωπία τῆς ὑπερφῶτε καὶ Παναγίας Τειάδος, καὶ Δὲν πρὸς βειῶν τῆς Ὁσίας καὶ Θεοφόρου Μητρός Φιλοθέης. Ἀμὴν.

Ω, δὴ ζ'. Θεὸς συγκατάβασι.

Η Μόνη Ἀπειρανδρος, ἡ μόνη Ἀφθορος, χαῖρε Δέσποινα, ἡ Παρθένος καὶ Μητήρ, ἡ παιδοτόκος καὶ ἀπειρόγαμος, τὸ ζῆσον χαῖρε, καὶ φεικτὸν Μυσήριον. χαῖρε Ἀγγέλων ἔσφι, χαῖρε Ἀγγέλων χαρά.

Σ Ἰων πόλις ἔμφυχε, τὴ Βασιλείας τῆς Βασιλείων Χειρῶν, πῶς ἡς ἐλαλήθη δεδοξασμένα, χαῖρε Θεόνυμφε, χαῖρε ἡ κλίμαξ, δι' ἧς μετὰ βεβαίον, πρὸς Οὐρανὸν ὑπὸ γῆς, καὶ ἐκ φθορᾶς εἰς ζῶν.

Λ Εἰμῶν Θεοφύτετος, δ' ἄδης κήπος Θεοβλασεργητος, ἀνδρείχθης Πορθῆς, ἀθανασίας Ἀνδρος ἀνθήσασα. διὸ συμφώνως τὸ χαῖρε σοὶ κρᾶζομεν, χαῖρε χαρᾶς χορηγέ, χαῖρε πηγὴ γλυκασμῶν.

Υ Πέρτιμε Δέσποινα, ἐξ ἀτιμίας παθῶν με λύθωσαι, ἵνα σοὶ χαρμωσῶς τὸ χαῖρε κρᾶζω, χαῖρε ἀγνείας πηγὴ, χαῖρε ταμεῖον πάσης καθαρότητος, χαῖρε δοχεῖον Θεῶν, χαῖρε χωρίον Χειρῶν.

Ἄλλος. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Φ Αεινοτάταις ἀσραπαῖς, τῆς Ὑπερσίσ Τειάδος καταλαμπερώσασα τὸν νῆν, βοᾷς σὺ Ἀγγέλοις, ἡ παρῆσασαι ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῆς Πατέρων ἄλογητος εἶ.

Γ Ἐρωτάτοις λειτουργοῖς, πῆς παρῆσασαι τῶν Ὁρόνων τῆς Ἑσιπλῆς ἀσραπαῖς τῶ Θεῶ, συγχορᾶεις κραυγάζουσα, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῆς Πατέρων ἄλογητος εἶ.

Λ Ἰμῆρα εὐδίων ψυχῶν, Μητὴρ δειμαμένη τῆς ζᾶλι καὶ Ἑικυμίας τῆς παθῶν, ναυαγῆντας γαλιῶν ἠξίωσας. ὅθεν οἱ σωθῶντες κραυγάζουσι, ὁ Θεὸς ὁ τῆς Πατέρων ἄλογητος εἶ. Θεοτοκίον.

Η Τὸν προναρχον Υἱὸν, Μητὴρ τῆ Πατρὸς δεξαμένη ἐν τῇ γαστρὶ σε μητρικῶς, σὸν Υἱὸν ἐκδυσάπει ποιμνίῳ πρεῖν, τῆς Φιλοθέης ἄδουσα ὁ Θεὸς ὁ τῆς Πατέρων ἄλογητος εἶ.

Ω, δὴ ἡ. Εὐλογοεῖτε παῖδες.

Γ Ἐσαι ἐκ ρίζης, χαῖρε ράβδος βλασῆσασα, χαῖρε ἀποτίσως ἀνθηφόρῃσα ἀφθὸς τὸν Χειρὸν ὠρῶν, χαῖρε πῖον Ὁρος, χαῖρε κατάσκιον, χαῖρε Θεῶ Ὁίκος, ἐν ᾧ κατικεῖν ὁ Λόγος πάντων ἄδούκησε πρὸ τῶν αἰῶνων.

Σ Ἰδρᾶσε Ράβδα, κραταιᾶς ἀντιλήφως, ὡς ὑλακτῆντας κυίας, ὡς ὠρουμῆς θῆρας, τὰ ἀεμικυκλῆντα πάθη ἀποσῶβει τὴν ταπεινίῳ με ψυχῶν, δεινῶς με πολιορκῆντα, ἵνα τὸ χαῖρε σοὶ Παρθένε κρᾶζω.

Ω Ραῖθης ὄλη, τὸν Ὁρῶν ἐν κάλλεσιν, ὑπὲρ ἡῶς ἀνθρώπων Χειρῶν τεκῆσα, ἡ ἐν γυναιξίν ὠρῆα. διό σοὶ τὸ χαῖρε κρᾶζομεν, λέγοντες. χαῖρε Θεοτόκε Ἀγνὴ Κεχαριτωμένη, χαῖρε τῆς κτίσεως ἐνδοξοτέρα.

Δ Ἀνιὴλ ὁ εἶδεν Ὁρος, πρὶν ἀλατόμητον, Θεογεννητορ, ἐξ ἑ ἐτμήθη, ἀκρογωνιαῖος λίθος, χαῖρε Θεοδόχε ἀνθρακοφόρε λαβίς, χαῖρε τῆς αὐλῶν ἀγιωτέρα, χαῖρε τῆς κτίσεως τιμιωτέρα.

Ἄλλος. Παῖδες διαγεί.

Α Ἰλλθες πρὸς γνῶσιν θεωρίας, καὶ πάντα σαφῶς μεμύνησαι τῆ Πνδύματος, ἀδύτα μυσῆρια, πᾶσι δὲ κατήγγειλας τοῖς προσφοιτῶσι Πανσέπτε, σοὶ καὶ κραυγάζουσι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Δ Ὁξῆς κατεφρόνησας τῆς κάτω, καὶ πᾶσαν διάνοιαν ἐπτέρωσας, ἀρετῶν κροφῶπιτι, ὅθεν καὶ ἀύψωσε πρὸς θεῖον ὕψος ἀρρητον, ᾧ χαῖρεις φάλλουσα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῆτε.

Ω Φθῆς ὀφθαλῶν ἔσφορος καὶ Μητήρ, καὶ πάντων ἀδικημάτων ἡ ἀντιληψίς, τῆς ἐν νόσοις ἰασίς, αἰχμαλώτων λύθωσις, καὶ τοῖς ἐν λύταις Πανσέμμε, χερὰ τοῖς φάλλουσι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῆτε εἰς πάντας. Θεοτοκίον.

Γ᾿Ασαι Ἀγνή πᾶς ἀδελφείας, ἣν πίσει ἀποσπρόχοντων σοι Θεόνυμφε, καὶ ὁμολογούντων σε Θεοτόκον ἄχραντε, ὡς τὸν Θεὸν γεννήσασαι, ᾧ πάντες ἰάλλομεν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψίτε.

Καταβασία. Παῖδας δ'αγεῖς.

Ω, δὴ εἴ. Ε'φείξε πᾶσα ἀπόη.

Γ᾿Δέ σε πᾶσαι ἡμέλ, μακαρίζοσι τὴν Ἀειμακάριον, ὡς ἀποσπρόχοντος, Θεογενήτορ ἐκ Θεῆς Πνύματος, καὶ ὡς περὶ τὴν χαρὰν, τὸ χαῖρε βοῶσι σοι, χαῖρε ζωῆς ἑπισταυρῆ, χαῖρε κρῖνῆ, ψυχικὸν μέλι βρύσσα.

Ω᾿Ρθωσας Δέσποινά Ἀγνή, τὴν ἀποπάτορος Ἀδάμ τὸ ὀλίθημα, καὶ πῆς ἀπομήτορος, Εὔας τὴν λύπην εἰς χαρὰν ἔφεφας ὡς ἐν αἰτία πῆς χαρᾶς τὸ χαῖρε βοῶμεν σοι, χαῖρε χαρὰ τῆς πιστῶν, χαῖρε τῆς Χεισιανῶν ἀγαλλίαμα.

Α᾿ΐον χαῖρε σοι βοῶν, ἐν σοὶ γὰρ ἐσιωδῶς ἡ αἰδῖος, χαρὰ ἐσκήνωσας, Παρθένε Κόρη Θεογενήτρια, χαῖρε ἀδελφίδεσι ἑσφῆς, χαῖρε ἡ χρυσορείθρος Ἀθανασίας πηγῆ, χαῖρε νέκταρ ἀληθῆς ἡ ἀποχέεσσα.

Ν᾿Ττειμα βέλει γλυκερῶ τὴν καρδίαν ὁ σὸς πόθος Πανύμνητε, καὶ ἐκβιάζει με χαῖρε σοὶ κράζεν ἕξ παντός, καὶ βοῶν χαῖρε λιμῶν, χαῖρε ἡ ποντίσασα, τὸν ἰοντὸν Φαραῶν, γλυκυτάτη ἀδάβιατος θάλασσα.

Ἄλλος. Ἄπας γηγενής.

Σοῦ ἀπὸς ὑπαντῆν, Ἀγγέλων συστήματα Μῆτερ κατήρχετο, καὶ ὁ τῆς Ὀσίαν δὲ, χορὸς σὺν τῶν θεῶν ἐν ἄσμασιν, ἐπιπολάζει πάνσεπτε ἀναγομῆσας, εἰς τὰ ἀνα πάντερπνα σκηνώματα, ὧν Χριστὸς σοὶ τὰς πύλας ἠέωξε.

Α᾿Νθος χρυσαυγῆς, ποικίλον χρυσόχρουν, καὶ δῶδίας μιδόν, πῆς ἐν ταῖς Ἀθλίαις νῦν, ταῖς χρυσίζουσαις Μῆτερ ἐξλιθῆσας, καὶ πᾶσαν δῶδίασας καὶ κατελάμωφρας, τὴν Παρτίδα καὶ πῆς σὸς Γεννήτορας, τῆς χαρίτων τῆς σὸν τῆς τερπνότητι.

Α᾿Νωσε Χριστὸς, καλέσας εἰς ἀληκτον ζωὴν μετώγει, ὃν καδικετόβια, μὴ παύση Μῆτερ ὑπὲρ τῆς πίσει σε, τὴν ἱερὰν Μετίεσασιν ὑμνάντων Πάντερπνε, καὶ βοῶντων χαίροις ἀξίεπαινε, Φιλοθέη τὸ ῥόδον τὸ εὐχρουν.

Θεοτοκίον.

Κ᾿Υγιον Ἀγνή, Παρθένε ὃν ἔτεκες πᾶτον δυσάπισσον, ἄφωτον πρῆν ἀεὶ, τὴν νεολαίαν, ἡν ἡ Φιλόθεος, τὸν σὸν ὑμνεῖν συμηγαγε τόκον Πανάμωμε, ἐκ παντοίων πολεμίων Ἀχραντε, αἰδητῶν, καὶ αὐλῶν Θεόνυμφε.

Καταβασία. Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποσειλάριον. Γυναικίς ἀκατίθιτε.

Α᾿Γάλλου, τέρπε, χόρδαι, πᾶς ὁ λαὸς τὴν σήμερον, πῆς Φιλοθέης τὴν μνήμην, πανηγυρίζοντες πάντες ἰδὲ γὰρ καταλείψασα, τὸν Κόσμον τὸν ἐπίκηρον, καὶ ἀπὸς Μοιάς ἐλίλυθε, τὰς Οὐρανίαις καὶ χαίρει, ὑπὲρ ἡμῶν καὶ ἀρετῶν. Θεοποιον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσῶν θυμιάριον, πῆς ἀχωρήτης Τειάδος δοχεῖον γεννημένη, ἐν ᾧ Πατὴρ ἠυδοκῆσεν, ὁ δὲ Τίος ἐσκηνώσας, καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐπισκιάσασαι Κόρη, ἀπέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τὰς αἰνας, τὸ Πᾶσα πνοή, σιχηρὰ ἦχος δ'.

Ὁ εἴ ὑψίσε κληθεῖς τῆς Βασιλείας.

Σ᾿Ἡμερον χαίρει ἡ γῆ καὶ συγχόρδαι, διδῶσα τὸ βλάσημα, ἀντὶς εἰς χεῖρας Θεῶν ὡς θεῶν δῶρον καὶ μέγισον, τὴν Φιλοθέην, τὴν ἐν Ἀθλίαις ἀναβλοσῆσασαι, ἀφραίνεται καὶ ἅπασα, τῆς Οὐρανῶν ἡ πληθύς, ὡς δεξαμένη τὴν ἄσπιλον, καὶ θεοπαῖν, καὶ ὄλλωσαν Θεῶν κατοικῆσιν χαίρει δὲ μᾶλλον καὶ ἀγάλλεται, Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ὃς ἀνήγαγε ταύτην εἰς τὰ ἀδύτα βασιλεία.

Η᾿Γὰρ τὴν ψυχῶν καὶ τὴν καρδίαν, ἡλῖος ὁ πάμφωτος, ἀσῆρ ἀνέγειρας, ὡς ἀπὸς ἡ ἀκέραιος, ἡ Φιλοθέη, ἡ μύρον ἕσα καὶ μῆλον πάγχρυσον. ἡ ὄλη μυσίασας, καὶ χρυσιμύσασας, νῦν καὶ ψυχῶν καὶ καρδίαν τε, σὺν τῶν σαρκῶν, καὶ γενουμένη φῶς καὶ ἀπαύγασμα. νῦν δὲ ἀφείσα τὰ ἐπίκηρα, ἀελίλυθεν ἀνα ἀπὸς Κύριον, καὶ ἀρετῶν ἀπαύσας, τὴν σὸν τὴν τὰς ψυχᾶς ἡμῶν.

Φ᾿Τὸν ὠραῖον ἐβλάσησε καὶ κλάδον, ἡ Θεῖα Μητρόπολις τῆς Ἀθλίων ἡ λαμπρὰ, φέρον καρπὸν δῶδίασων, πλήρης χαρίτων, γλυκὴν εἰς γυνῶν, καὶ θυμιάριον, τὴν θεῖαν καὶ ἄσπιλον, καὶ θεοδόξασον, τὴν Φιλοθέην πᾶν ἀράξει τε, καὶ θεοεία, κατεκοσμήσασαι ψυχῶν τὴν σώματος. ὃθεν ἐν ὕμνοις μεγαλωμῆ, καὶ γεραίρομῆ ταύτης τὴν κοίμῆσιν, ἐν ψαλμοῖς μελιρρύτοις, καὶ τερπνοῖς τῶν μελωδήμασιν. Δόξα, ἦχος β'.

Τ᾿Ὦν ὑπὲρ νῦν ἀγαθῶν, δεξαμένη ἔρωτα, πάντα τὰ ἐν Κόσμῳ τερπνὰ ὑπερεῖδες Θεόλιπτε. ἐντεῦθεν ἡν τὰ καρπῶν εἰς εἶλω, καθάρπε Ἀδάμ τὸν ὄφιν δὲ ἀποκρυσσάμεν δι' ἐγκρατείας, Ἀγγελικῶς τὸν βίον διώσας, καὶ νῦν ἐν Οὐρανοῖς αὐλίξη, ἐπαπολαύσασα τὴν εὐχῆ πῆς ζωῆς, Θεὸν ἰλασμένη ὑπὲρ ἡμῶν, τῆς πιστῶν ἐκτελέωντων, ἡγιασμένη Φιλοθέη πᾶν μνήμωσας.

Καὶ νῦν. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα με.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ δόξουσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ἐκ τῆς Κανόνος, Ω, δὴ γ'. καὶ ε'.

Τ Ε Λ Ο Σ.